

OCHRONA OWADZIEJ ARYSTOKRACJI

Nasz rodzimy świat owadów obejmuje wiele niezwykłych gatunków, z istnienia których najczęściej nie zdajemy sobie sprawy. Spośród nich dwa możemy jeszcze spotkać na terenie Parku Szczytnickiego. Pozostawianie takich drzew jak te, przed którymi stoisz, służy zachowaniu populacji tych owadów. Chroniąc tę prawdziwą owadzią arystokrację o wygórowanych wymaganiach, chronimy szereg innych gatunków.

Pachnica dębowa

Pachnica dębowa *Osmoderma eremita*

Wbrew jej nazwie, spotkać ją można nie tylko w dębach, ale i w innych gatunkach drzew liściastych. Owady dorosłe jak i larwy potrzebują do życia próchnowisk (dziupli) w obszer-nych pniach starych drzew. Rozwój trwa od 3 do 4 lat. Larwy nie opuszczają próchnowiska. Dorosłe owady również są bardzo związane z miejscem przyścia na świat i niemal nie wychodzą z dziupli, często wykorzystując je przez wiele pokoleń. W związku z powyższym zobaczenie tego chrząszcza jest nie lada wyzwaniem. Jego obecność zdradza miły zapach przypominający dojrzałe śliwki. Ob-

niżanie wieku rębności drzew prowadzące do coraz mniejszej liczby obszer-nych dziupli, to jednak nie jedyne zagrożenie dla tego owada. Pachnica dębowa żyła niegdyś na rozległych obszarach leśnych z dużą ilością starych drzew. Owad nie musiał przemieszczać się na znaczne odległości i nie wykształcił wysokich umiejętności lotu. Badania pokazują, że pachnica jest w stanie skolonizować nowe siedliska w odległości nie dalszej niż 2 km. Tak więc fragmentacja lasów i wycinanie alei drzew stanowi obecnie równie poważne zagrożenie.

Larwa pachnicy dębowej

Korytarze larw kozioroga

Kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*

Można powiedzieć, że owad ten jest uzależniony od dębów. Samice składają jaja w zagłębieniach kory osłabionych drzew. Rozwój trwa od 3 do 5 lat. Owad dorosły dorasta do niemal 6 cm długości (do tego czułki do 11 cm). Również larwy kozioroga są duże i żerując drążąc szerokie (do 4,5 cm) i długie (do 1 m) korytarze, niczym prawdziwi rzemieślnicy. To właśnie korytarze najczęściej zdradzają obecność gatunku, zwłaszcza gdy kora z pnia zaczyna odpadać i odsłania charakterystyczne chodniki. Wypatrzenie postaci dorosłych nie jest łatwe, gdyż owad ten jest aktywny głównie w godzinach wieczornych.

Chrząszcz ten wybiera do rozwoju duże i grube - zwykle ponad 100 letnie dęby, które są dobrze ogrzewane promieniami słońca, a więc chętnie zasiedla brzegi lasów, aleje drzew i samotnie rosnące dęby. Obniżanie wieku rębności drzew to główne zagrożenie dla tego owada, prowadzące do zmniejszenia liczby potencjalnych siedlisk. Tym bardziej, że kozioróg dębosz nie należy do wytrwałych lotników i zasiedla drzewa maksymalnie do około 1 km od tego, w którym się rozwijał.

Kozioróg dębosz

